

عبارة اخیری هر ارتش ناچار است برای مجازات جرائم نظامی :

اولاً - قضاة نظامی بگمارد .

ثانیاً - آئین دادرسی خاصی وضع نماید .

ثالثاً - کیفرهای مخصوصی تعیین نماید .

زیرا : اولاً تعیین قضاة نظامی جهت رسیدگی بجرائم نظامیان برای اینستکه آنها از مقررات نظامی بیش از هر کس آگاه بوده و از لحاظ آشنائی که بعادت زندگانی نظامیان دارند بیش از سایرین بزیادی یا کمی اهمیت جرم ارتکابی بی برد و نظر بعلقه‌ئی که مستقیماً بحیثیت ارتش دارند بهتر میتوانند لزوم شدت یا ضعف کیفر را تشخیص داده و در موقعیکه جرم ارتکابی فقط در نتیجه سنتی و غفلت باشد اغماس بیشتری نموده و بر عکس در موقعیکه عمل مرتکب مضرات سنگینی برای ارتش داشته باشد بیشتر از قضاة کشوری سخت کیری و عدم اغماس بخرج دهنند . مجازات هر جرمی برای حفظ نظم و انضباط میباشد و بدینجهت بایستی این مجازات بوسیله کسانی انجام گیرد و تعیین شود که هامور حفظ نظم و دارای علاقه مستقیم بپر قرار ساختن آن میباشند .

برای قضاة کشوری که با زندگانی آزاد و غیر مقید مردم کشوری تماس دارند و بمقرات سخت نظامی که اهانت و تحمل شدائند و فداکاری و صرف نظر نمودن از آزادی شخصی و از خود گذشتگی است آشنائی زیادی ندارند ، مشکل است که بتوانند به مخاطراتیکه تخلفات نظامی برای ارتش دارند کما هو حقه بی برد و لزوم اجرای کیفرهای شدیدرا در مورد کسانیکه از آن مقررات تخلف میورزند احساس نمایند .

معدلك بایستی تصور نمود نظامیان در موقع قضاوت جرائم نظامی باید حتماً فاقد کلیه احساسات رحم و شفقت و ارقاق باشند بلکه بایستی مصالح خدمتی ارتش را با احساسات و عواطف انسانی وفق داده و بین آنها راجمع نمایند .

علت دیگری که ایجاب میکند بزم های نظامی رسیدگی و تعقیب شود

این است که تأسیسات نظامی بایستی حتی المقدور از مداخلة مقامات غیر نظامی مصون مانده و نظامیان محتاج بتوسل و تثبت به مقامات کشوری نشوند تا در نتیجه بعلت محفوظ بودن ارتش از مداخلة دیگران مأمورین ارتش در کشاکش جریان امور سیاسی کشور واقع نشوند.

ثانیاً - وضع آئین دادرسی خاص برای تعقیب بزه‌های نظامی برای این است که آئین دادرسی کیفری که در محاکم عمومی معمول است دارای تشریفات بطبیعتی و طولانی بوده و فاصله بین ارتکاب جرم و اجرای مجازات زیاد هیبایشدو و حال آنکه در ارتش بایستی برای جلوگیری فوری از اختلال و بی‌نظمی محاکمات نظامی فوری و ساده و سریع بوده و مختلفین در کمترین فاصله‌از تاریخ ارتکاب مجازات شوند تا بزودی از وقوع نظایر آن بتوان جلوگیری نمود.

هر چند متاسفانه در عمل این نتیجه کمتر حاصل نمی‌شود ولی بعلت ساده‌تر بودن تشریفات دادرسی در محاکم نظامی زودتر از محاکم کشوری می‌توان همین را تعقیب و بکیفر رسانید.

ثالثاً - تعیین کیفرهای مخصوص برای جرائم نظامی یعنی تقاووت داشتن کیفر بزه که نظامیان مرتكب نمی‌شوند با کیفر همان بزه که مرتكب آن غیر نظامی باشد برای این است که نظامیان قوه مسلح کشور را تشکیل داده و حافظ استقلال و امنیت کشور بوده و بدینجهت تابع مقررات و انضباط شدیدی می‌باشند که در نتیجه وظایف آنان مهم تر و بهمان درجه نیز تخلف و قصور آنان شدید تر و دارای نتایج وخیم تری هیبایشدو.

بدیهی است اگر منظور از مجازات فقط اجرای عدل و داد بود بایستی حقا در تعیین کیفر برای يك بزه بين نظامی و غیر نظامی تقاؤتی وجود نداشته باشد ولی چون منظور از مجازات علاوه بر اجرای عدالت رعایت مصالح هیئت جامعه نیز می‌باشد از این‌رو، در بعضی موارد مصالح هیئت جامعه اقتضاه مینماید که نسبت بعضی از مرتكبین مجازات‌های شدید تری اعمال شود.